

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýľovou, Ph. D. ve věci

žalobce: I. E.
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 8. 2019, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je, zda má být žalobci přiznán starobní důchod. Žalobce nesouhlasí se závěrem správních orgánů, že nesplnil podmínky pro jeho přiznání z důvodu nesplnění potřebné doby pojištění ve vztahu k dosaženému věku.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Žalobce podal žádost o starobní důchod s datem přiznání od 4. 11. 2018. Rozhodnutím ze dne 3. 7. 2019, č. j. X (dále též jen „prvostupňové rozhodnutí“), Česká správa sociálního zabezpečení („ČSSZ“) tuto žádost zamítla pro nesplnění podmínek § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“). Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, v nichž s přijatým závěrem nesouhlasil. Měl za to, že prvostupňové rozhodnutí je v rozporu s daty evidovanými v databázi ČSSZ.
3. V řízení o námitkách žalovaná přezkoumala prvostupňové rozhodnutí, rozhodnutím ze dne 7. 8. 2019, č. j. X (dále jen „napadené rozhodnutí“) námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila. Důchodový věk žalobce žalovaná určila na 63 let a 4 měsíce. Ke dni 4. 11. 2018, od něhož žádá o přiznání starobního důchodu, žalobce získal pouze 21 roků a 141 dnů doby pojištění, nesplňuje tedy podmínku získání 34 let doby pojištění danou § 29 odst. 1 písm. j) zákona o důchodovém pojištění. Ke stejnému datu žalobce nesplnil ani podmínku 30 let doby pojištění uvedené v § 11 a § 13 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, která je alternativně stanovena v § 29 odst. 3 písm. a) zákona o důchodovém pojištění (tj. nesplnil požadavek na počet „čistě odpracovaných“ let pojištění, bez náhradních dob pojištění). Žalobce nesplnil ani podmínky § 29 odst. 3 písm. b) téhož zákona, neboť ke dni 4. 11. 2018 při splnění požadované doby pojištění (20 let pojištění včetně náhradních dob nebo 15 let pojištění bez náhradních dob) nedosáhl věku o 5 let vyššího, než je důchodový věk stanovený podle § 32 zákona o důchodovém pojištění pro muže stejného data narození (tj. 68 let a 4 měsíce).
4. K námitkám žalobce žalovaná uvedla, že z přehledu o činnostech a náhradních dobách od ukončení povinné školní docházky až do dne podání žádosti plyne, že období pojištění od 1. 9. 1970 do 10. 4. 2017 je dle evidence ČSSZ. K období od 12. 10. 1999 až dosud probíhá soudní spor o platnosti o ukončení pracovního poměru a zároveň narovnání vztahu k zaměstnavateli. Věc a navazující spory se stále řeší.
5. Při hodnocení doby evidence pojištěnců na úřadu práce vyšla žalovaná z § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Žalobci proto hodnotila dobu vedení v evidenci úřadu práce jako uchazeče o zaměstnání, po kterou náleželo hmotné zabezpečení nebo podpora v nezaměstnanosti anebo podpora při rekvalifikaci od 5. 8. 2015 do 31. 12. 2015 v rozsahu 149 dnů, od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2016 v rozsahu 366 dnů, od 1. 1. 2017 do 10. 4. 2017 v rozsahu 100 dnů, od 11. 7. 2017 do 31. 12. 2017 v rozsahu 174 dnů, od 1. 1. 2018 do 3. 11. 2018 v rozsahu 307 dnů, tj. nejvýše v rozsahu 3 let.
6. Žalobci byly všechny doby pojištění, které má žalovaná ve své evidenci, zohledněny, nebylo však dosaženo potřebné doby pojištění. Žalobce v námitkovém řízení nedoložil žádné nové dokumenty (např. rozsudek soudu o platnosti jeho pracovního poměru, evidenční list důchodového pojištění, výplatní pásky, potvrzení zdravotní pojišťovny prokazující dobu pojištění ze zaměstnání). V případě předložení takových dokladů žalovaná důchodovou záležitost znovu posoudí a rozhodne.

III. Obsah žaloby

7. Z obsahu žaloby, po jejím doplnění k výzvě soudu, jakož i dalších doplnění žalobce, která jsou na samé hranici srozumitelnosti, ve vztahu k posuzované věci vyplývá, že žalobce požaduje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení.

8. Žalobce má za to, že mu starobní důchod náleží. Ve svých podáních obsáhle a opakovaně popisoval okolnosti, které se týkaly společnosti s IČO X, jejího konkurzu, jednání správců konkurzní podstaty a soudních sporů, které v této souvislosti byly vedeny. Ve vztahu k předmětu řízení pak konkrétně požadoval, aby byl při posouzení jeho žádosti zohledněn jeho pracovní poměr ode dne 1. 4. 1993 do 6. 10. 1995, a dále ode dne 10. 11. 1999 do 31. 5. 2007 (resp. na jiném místě uváděl do 14. 4. 2009) jako plnohodnotný a řádný. Dále uvedl, že jeho pracovní (zaměstnanecký) poměr ve společnosti s IČO X od 1. 6. 2007 stále trvá, a to doposud. Měl by mu tedy být přiznán starobní důchod v plné výši, neboť potřebná doba nejméně v rozsahu 39 let doby pojištění je získána, což sama žalovaná uvedla v Informativním osobním listu důchodového pojištění (IOLD).
9. Žalobce rovněž upřesnil, že byl ve společnosti s IČO X (firma M. od roku 1993 firma I. E.), založené 4. 2. 1991 statutárním orgánem a poté od 1. 4. 1993 zaměstnancem na pozici ředitele. Uvedl, že z důvodu protiprávního držení firmy mu byl znemožněn výkon pracovních povinností dle sjednané pracovní smlouvy. Ode dne 11. 10. 1999 do 31. 5. 2007 pobíral na základě trvající pracovní smlouvy od sociálního odboru státem umožněný doplatek do výše minimální mzdy zaměstnance (pozn. soudu – jednalo se o pobírání dávek sociální péče, k čemuž žalobce předložil Potvrzení Městského úřadu Slavičín ze dne 10. 11. 2020, dávku pobíral v letech 2001 – 2010). Má za to, že jeho pracovní smlouva zaměstnance a vrcholového manažera je minimálně ode dne 1. 6. 2007 do roku 2009 relevantní, resp. započitatelná.

IV. Vyjádření žalované

10. Žalovaná zopakovala podstatnou argumentaci a závěry napadeného rozhodnutí a k žalobním námitkám uvedla, že při opakovaném požadavku žalobce ohledně nároku na invalidní důchod (žádost byla uplatněna v roce 2013) žalovaná překontrolovala namítané nesrovnalosti v přehledu dob pojištění (studium, roky 1980-1989, 1993-1995, OSVČ). Postupně byla započtena doba dodatečně doložená a prokázaná. Např. korespondencí ze dne 9. 4. 2019 oddělení stížností žalobci sdělilo, že požadované doby zaměstnání 1993-1999 jsou již započteny dle ELDZ.
11. Doba zaměstnání u společnosti I. E. areál Moex - Vlárské strojírny, Slavičín, od 1. 4. 1993 do 31. 12. 1995 je započtena v Osobním listu důchodového pojištění (dále též jen „OLDP“) dle Evidenčního listu důchodového zabezpečení (dále též jen „ELDZ“) vystaveného MSSZ Brno dne 13. 12. 2016 dle ust. § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Doba zaměstnání u společnosti DETONA -vs, s.r.o. na základě dohody o pracovní činnosti od 1. 12. 1990 do 20. 9. 1999 je započtena v OLDP dle ELDZ ze dne 10. 3. 2000, doba zaměstnání u společnosti I. E. od 6. 10. 1995 do 11. 10. 1999 je započtena v OLDP dle dvou ELDZ ze dne 17. 12. 1999, doba zaměstnání u společnosti STV Praha, spol. s r. o. z vedlejšího pracovního poměru od 1. 8. 1995 do 30. 9. 1999 je započtena v OLDP dle ELDZ ze dne 19. 10. 1999. Uvedené ELDZ vystavené zaměstnavatelskými organizacemi a MSSZ Brno (rekonstrukce EL) jsou založeny v dávkovém spise.
12. Pozdější doba žalobcova zaměstnání a pojištění po 11. 10. 1999 (velký interval od 12. 10. 1999 do 13. 4. 2009) není v nárokových podkladech založených v centrální evidenci žalované či předložených žalobcem nijak doložena a prokázána (ELDZ, ELDP či potvrzením zaměstnavatele). Doba zaměstnání, výdělek a náhradní doby se prokazují

ELDZ/ELDP, který vede a vystaví zaměstnavatelská organizace a zasílá do evidence žalované každoročně a po ukončení zaměstnání. Pokud jsou v daném případě neukončena soudní řízení, probíhala likvidace společnosti, z velké společnosti vznikla malá a tato zanikla bez právního subjektu, správkyň konkurzní podstaty neplnila povinnosti za zaměstnavatele apod., je nutné, aby byla další požadovaná chybějící doba, jejíž zápočet pro účely důchodového pojištění žalobce žádá, prokázána jinými listinnými důkazy, z nichž bude zřejmé, že byl žalobce v požadované době účasten nemocenského pojištění a byl tedy účasten pojištění podle zákona o důchodovém pojištění, jak stanoví a vyžaduje § 8 a 11 zákona o důchodovém pojištění.

13. Žalovaná rovněž připomněla zákonné omezení ohledně zápočtu evidence u ÚP dle § 5 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění (2006 - 2018), k čemuž v podrobnostech odkázala na napadené rozhodnutí.
14. Žalovaná vyhotovila podkladový OLDP ze dne 28. 6. 2019 přesně dle ELDZ, výpisů z evidence OSVČ, potvrzení o evidenci u ÚP a dokladů o studiu, které má k dispozici a jimiž je prokázána a doložena doba důchodového pojištění. Chybějící doby neuvedené po roce 2009 (kromě zmíněné doby evidence u ÚP, jejíž zápočet není možný v plném rozsahu) nejsou dosud doloženy a prokázány žádným dokladem. Protože žalobce získal pouze 30 let doby pojištění, nesplnil podmínky vzniku nároku na starobní důchod dle § 29 odst. 1, a nesplnil ani další podmínky dané § 29 odst. 2 a 3 zákona o důchodovém pojištění; nárok na starobní důchod mu tedy nevznikl.

V. Jednání před soudem

15. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.) a že se jedná o žalobu přípustnou (§ 65, § 68, § 70 s.ř.s.).
16. Ve věci soud nařídil k žádosti žalobce jednání. Při něm účastníci řízení setrvali na svých procesních stanoviscích. Žalobce se soudu snažil osvětlit okolnosti týkající se události, jež vyústily v prohlášení konkurzu na společnost (IČO X), kterou zakládal, dále poukázal na jednání správců konkurzní podstaty a zejména na rozhodnutí soudu, jímž byl správce konkurzní podstaty (K.), jenž s ním měl údajně pracovní poměr ukončit, uznán podjatým. Z tohoto soudního rozhodnutí žalobce dovozuje, že jeho pracovní poměr ode dne 10. 11. 1999 i nadále trval, neboť nikdy nebyl řádně ukončen. K dotazu soudu, zda po tomto datu vykonával pracovní činnost, žalobce odpověděl záporně. Stejně odpověděl na dotaz soudu, jestli bylo vedeno řízení u civilního soudu o tom, zda pracovněprávní vztah s uvedenou společností (t. č. v konkurzu) byl ukončen platně či nikoli. Negoval tedy tvrzení žalované ve vyjádření k žalobě, že takové řízení je vedeno.
17. Soud poté, co shrnul podstatný obsah správního a soudního spisu, stručně shrnul výčet dokumentů, které žalobce soudu předložil nad rámec dokumentace obsažené ve správním spise. Jednalo se (typově) o dokumenty prokazující založení společnosti s IČO X, následné změny v této společnosti, smluvní dokumentace týkající se chodu společnosti, soudní rozhodnutí týkající se konkurzu této společnosti a související korespondence, lustrační osvědčení, rozhodnutí ESLP ve věci žalobce apod. S ohledem na to, že žalovaná byla

s těmito dokumenty seznámena, žalobce netrval na jejich provedení k důkazu. Soud rovněž dopěl k závěru, že dokazování těmito listinami by bylo ve vztahu ke sporné otázce, tj. zda byl žalobce ve sporném období účasten pojištění, nadbytečným.

VI. Posouzení věci krajským soudem

18. Napadené rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal v řízení podle § 65 a násl. s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů, ověřil přitom, zda rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti, a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.).
19. Podle § 28 zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na starobní důchod, jestliže získal potřebnou dobu pojištění a dosáhl stanoveného věku, popřípadě splňuje další podmínky stanovené v tomto zákoně.
20. Žalobce požadoval, aby byl zohledněn jeho pracovní poměr ode dne 1. 4. 1993 do 6. 10. 1995, tj. doba jeho zaměstnání u společnosti I. E. areal Moex - Vlárské strojírny, Slavičín. Tento pracovní poměr (ode dne 1. 4. 1993 do 31. 12. 1995) však zohledněn byl, a to na základě ELDP vystaveného MSSZ Brno dne 13. 12. 2016. Skutečnost, že k započtení tohoto období do doby pojištění došlo, je patrné z OLDP, který je součástí prvostupňového rozhodnutí. Jak vyplývá ze správního spisu, na podkladě řízení podle § 6 odst. 4 písm. u) zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v tomto období se nepodařilo zjistit výši vyměřovacích základů. Proto byla žalobci v tomto období započítána doložená doba pojištění coby OSVČ (proto je v OLDP u tohoto období uvedena samostatně výdělečná činnost). Pro posuzovanou věc je však podstatné, že v letech 1. 1. 1993 do 31. 12. 1995 byla žalobci započítána doba pojištění v plném rozsahu (tj. za období 1. 1. 1993 do 31. 12. 1993 celkem 356 dnů, od 1. 1. 1994 do 31. 12. 1994 celkem 365 dnů, od 1. 1. 1995 do 5. 10. 1995 celkem 278, a dále od 6. 10. 1995 do 31. 12. 1995 celkem 87 dnů pojištění, v poslední uvedeném období se jednalo o zaměstnání žalobce ve společnosti I. E., v konkurzu). Tato výtky žalobce tedy důvodná není.
21. Dále žalobce požadoval, aby byla zohledněna doba ode dne 10. 11. 1999 do 31. 5. 2007 jako doba, kdy byl účasten pojištění. Tento svůj nárok žalobce odvozuje od tvrzení, že ukončení jeho pracovního poměru bylo neplatné, a proto tento pracovní poměr i nadále trvá.
22. Podle § 5 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění ve znění relevantním pro toto období jsou pojištění při splnění podmínek stanovených v tomto zákoně účastni mj. *zaměstnanci v pracovním poměru*. Za zaměstnance v pracovním poměru se pro účely tohoto zákona považuje podle § 5 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění *těž osoba činná v poměru, který má obsah pracovního poměru, avšak pracovní poměr nevznikl, neboť nebyly splněny všechny podmínky stanovené pracovní právními předpisy pro jeho vznik* (viz též § 8 zákona o důchodovém pojištění).
23. Podle § 11 odst. 1 písm. a) zákona o důchodovém pojištění je po 31. prosinci 1995 dobou pojištění doba účasti na pojištění, za kterou bylo v České republice zaplacen pojištění. Podle § 11 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění *se podmínka zaplacení pojištění považuje za splněnou, i když zaměstnavatel pojištění na pojištění neodvedl, ačkoliv byl povinen toto pojištění odvést, (...) zaměstnavatelem se pro účely tohoto zákona rozumí právnická nebo fyzická*

osoba zaměstnávající pojištěnce v pracovním poměru a dalších pracovních vztazích, nebo k níž je pojištěnec v jiném právním vztahu zakládajícím účast na pojištění podle tohoto zákona, jakož i organizační složka státu. (...) Za dobu pojištění se považuje též doba, po kterou podle pravomocného rozhodnutí soudu trval nadále právní vztah zakládající účast na pojištění, pokud podle tohoto rozhodnutí došlo ke skončení tohoto vztahu neplatně a pokud by jinak byla, kdyby nedošlo k neplatnému skončení tohoto vztahu, splněna podmínka uvedená v § 8; podmínka zaplacení pojistného se přitom považuje za splněnou (pozn. – zvýrazněno soudem).

24. Základním důkazním prostředkem k osvědčení doby pojištění je evidenční list důchodového pojištění (ELDP), dříve se jednalo o Evidenční list důchodového zabezpečení (ELDZ), a to jakožto doklady, v nichž by měly být zaznamenány skutečnosti rozhodné pro budoucí nároky zaměstnance (srov. § 38 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, dále jen „zákon o provádění sociálního zabezpečení“). K prokázání doby pojištění lze podle § 85 odst. 5 zákona o provádění sociálního zabezpečení použít též čestného prohlášení nejméně 2 svědků a žadatele o důchod, nelze-li tuto dobu prokázat jinak. Při subsidiární aplikaci správního řádu je nicméně k prokázání doby pojištění možné využít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy, a to zejména listiny, ohledání, svědeckou výpověď a znalecký posudek (§ 51 a násl. správního řádu, k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 1 Ads 346/2017 - 34).
25. Krajský soud uvádí, že jakkoli je povinností správního orgánu ve správním řízení zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti, není povinností správních orgánů, aby samy zjišťovaly či vyhledávaly skutečnosti ve prospěch žadatele o starobní důchod tak, aby mu byla uznána jako doba pojištění i doba, na kterou nahlíží jako na dobu, kdy žadatel pojištěn nebyl. Žalovaná vychází primárně ze své evidence, kterou pojištění žalobce v požadovaném období (tj. po 11. 10. 1999, s výjimkou následné evidence žalobce jako uchazeče o zaměstnání) neprochází. Ve vztahu k tomuto období nejsou k dispozici ELDP a žalobce s výjimkou tvrzení, že jeho pracovní poměr v tomto období i nadále trval, neboť jeho ukončení bylo neplatné, nenavrhл k důkazu nic, čím by takové tvrzení bylo možné osvědčit, ačkoli k tomu měl v průběhu správního řízení dostatečný prostor. Při rozhodování o nároku na starobní důchod a jeho výši lze přitom zohlednit pouze doby pojištění, jejichž existence je věrohodně prokázána.
26. K argumentaci žalobce je nutno uvést, že otázky (ne)platnosti ukončení pracovního poměru řeší soudy v občanském soudním řízení. Shora citovaným ust. § 11 odst. 2 věta třetí zákona o důchodovém pojištění (zvýrazněno) zákonodárce zakotvil fikci zaplacení pojistného i u zaměstnanců, jejichž pracovní poměr byl rozvázán neplatně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2012, č. j. 6 Ads 100/2011-34, či rozsudek ze dne 2. 10. 2019, č. j. 10 Ads 137/2019 - 43). Takové řízení však žalobce dosud nevyvolal, jak sám u jednání soudu potvrdil. Rozhodnutí soudu ve vztahu ke konkurznímu řízení, z něhož žalobce trvání pracovního poměru odvozoval, tj. rozhodnutí, jímž byl shledán správce konkurzní podstaty, jenž měl s žalobcem pracovní poměr ukončit, podjatým, není soudním rozhodnutím, jímž by mohla být tato otázka řešena, tj. jež by mohlo být považováno za rozhodnutí ve smyslu § 11 odst. 2 věty třetí zákona o důchodovém pojištění. Toto rozhodnutí (usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 19.

10. 2000, č. j. 2 Ko 87/2000-2105, ve spojení s usnesením Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2003, č. j. 29 Odo 552/2001-2615) tedy neprokazuje, že k ukončení pracovněprávního vztahu žalobce došlo neplatně.
27. Pokud žalobce poukazoval na Informativní osobní list důchodového pojištění (IOLD), žalovaná v napadeném rozhodnutí dostatečným způsobem vysvětlila, jakým způsobem jsou jednotlivé doby pojištění v IOLD (viz § 40a zákona o provádění sociálního zabezpečení) zaznamenávány. Jedná se o přehled o dobách důchodového pojištění, případně náhradních dobách pojištění, o nichž existují doklady v evidenci žalované, přehled vyměřovacích základů a vyloučených dob od roku 1986, včetně celkového součtu evidované doby. Jedná se tak o běžný součet všech evidovaných dob, nejedná se o informaci, kolik let pojištění žalobce získal pro nárok na důchod. Tzn., že pokud se v IOLD vystavenému žalobci dne 16. 5. 2018 uvádí, že celkový počet evidovaných dob činí 39 roků a 10 dnů, nejedná se o počet let pojištění započitatelných pro nárok na důchod, některé doby se totiž kryjí (to žalovaná žalobci srozumitelně vysvětlila již v napadeném rozhodnutí).
28. Pravidlo pro započítání dob pojištění, které se kryjí, je stanoveno v § 14 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, podle něhož *se započte se pro stanovení celkové doby pojištění pro vznik nároku na důchod a výši procentní výměry důchodu jen ta doba, jejíž zápočet je pro pojištěnce výhodnější; totéž platí, kryjí-li se navzájem náhradní doby pojištění nebo doba pojištění a náhradní doba pojištění*. Celková započitatelná doba pojištění pro účely posouzení nároku na starobní důchod je uvedena v OLDP ze dne 28. 6. 2019, jež je součástí prvostupňového rozhodnutí. Žalobce získal do 4. 11. 2018 celkem 11 097 dnů pojištění, tj. 30 roků a 147 dnů, z toho činila doba pojištění bez náhradních dob (doba „čisté práce“, tj. v případě žalobce bez dob studia a dob, kdy byl evidován jako nezaměstnaný) 7 806 dnů, tj. 21 roků a 141 dnů.
29. Vzhledem k tomu, že žalobce nepochybně aplikaci právní úpravy (§ 29, § 32 zákona o důchodovém pojištění) na jeho situaci, lze pro účely tohoto rozhodnutí odkázat na odůvodnění napadeného rozhodnutí, resp. rozhodnutí prvostupňového, v němž jsou shrnuta relevantní ustanovení zákona o důchodovém pojištění, na jejichž podkladě byl s ohledem na doloženou dobu pojištění rovněž určen věk žalobce potřebný pro nárok na starobní důchod (68 let a 4 měsíce), jehož žalobce k požadovanému dni přiznání starobního důchodu (4. 11. 2018) nedosáhl.

VII. Závěr a náklady řízení

30. Lze uzavřít, že žalovaná při výpočtu doby pojištění žalobce nepochybila, proto soud žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalované náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s., srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele

zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno dne 25. listopadu 2021

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
B. K.